

кого е вързанъ конопецъ, кой сѣ държи отъ дрема, а на долнаѣ правѣ чъртъ, коя е направена отъ по-дебѣло дърво, има набити единъ рѣдъ клѣчки, кои приминувать отъ горѣ и отъ доло къту жбѣ; а подирѣ тѣа жбѣ *вльче* сѣ трънѣ сплетено отъ горни жбѣ, отъ единъ ж глѣ до другаго. Долни жбѣ държатъ земѣ, а трънѣ ж уравниѣтѣ, и закривать зърно. Нѣкои си правѣтъ тои-зи влѣкъ съ желѣзни жбѣ. *Пк. 53.*

Влѣкъ Влачѣмъ *м. дл. Влѣчкамъ м. учащ. 1)* тащу, влеку, волочу: Дан' те (*Самовило!*) фатамъ за твоя-та руса коса, Дан' те вѣрзамъ *бързу коню* за опашка, Дан' те влечамъ како брана. *М. 1.* Ъ повлече, како брана. *ib.* Новакъ стигна цѣрна Арапина, Дека влече делибаша Марка. *ib. 143.* Я не плачи, нещастни сме Ние и двоица: Азе влѣка женски синджиръ, А ти си вдовица. *З. 209.* Нещастните коларни животни влѣкатъ стоки-те по лошаѣи пѣтища. *ib. 222.* Влечете мя, азъ нека плачѣ. *Ч. 134.* Волѣ-тъ, кой-то влечи мѣлкомъ хомуѣ, не бодѣтъ го. *ib. 135.* Ходи дѣдо и дойде,—мечкѣ-тъ влѣче за уxo. *ib. 237.* Това всякога влечи слѣдъ себе си двойно наказаніе. *Л. Д. 1873 р. 91.* 2) возу, глажу: Такѣва нива по-добрѣ е да ся остави на прѣлѣгъ или да ся повлачи съ валѣ. *Л. Д. 1873 р. 260.* Gaerike вѣрѣтише желѣзна-та прѣчка силно съ една-та си рѣка, а друга-та си рѣка влачѣлъ по тонка-та (*урѣдъ електрика*). *Л. Д. 1876 р. 76.* 3) усиленно чешу, деру (*напр. о шерсти*); *см. сл. дараѣи* 4) привлекаю; *см. подъ сл. брѣмчѣ. Ч. 284.* **Влекъ са Влачамъ са** 1) тѣнусъ, тащусъ, ползу: Отъ много-то влагъ глиѣнаѣ-та земѣ стаѣа жилаѣа та ся влѣче като намокренѣтъ клѣй. *Л. Д. 1872 р. 234.* Человѣкъ отъ начало-то си още е захваналъ да мрази всички живинки, кои-то са влечать по коремъ-тъ си. *ib. 1876 р. 59. (см. сл. тумбакъ).* На старѣ му сѣ влечкаетъ череѣа-та (кѣнтарѣ). *М. р. 531. (лат.)* Буба-та не ще да ѣде, влѣче ся по лѣсѣ-тъ, като пѣлаѣа. *ib. 1874 р. 188.* Черни-тъ и косѣи кѣдрени са влечѣахъ отъ голѣми-тъ ѣи и дѣлѣи шевѣа. *ib. 1875 р. 131.* Една сестриѣа низъ плетѣ сѣ проѣвѣра, череѣа-та ѣ сѣ влечать (игла). *М. р. 512 (лат.).* Той са ѣжелѣи като видѣ сѣ какѣа мѣка и колко тежко азъ са влечѣхъ (*je me trainais*). *Т. 251.* 2) быѣть одержѣиму (*болѣзнью*): Само такѣѣа-та хранѣ сѣ главѣната причина за да ся повлѣкатъ дѣѣѣа-та още изъ люлѣкѣ-тъ си отъ скрофулы и другѣи болѣсти. *Л. Д. 1870 р. 99.* 3) плыву: Почюдеѣа ся като глѣдаѣа чѣрниѣа да ся влече толѣкозъ бѣрзо, като гѣчѣли плуѣаѣа съ много платѣа надуѣи съ добрѣ вѣтрѣ. *РА. 130.* 4) происхожу: У Бѣлѣгари-тъѣи има наклонѣность за всичѣко, но кой знаѣе отъ кои вѣѣѣѣѣ са влече